

ARNHEMSE SCHEIDSCOURANT

DONDERDAG 13 JULI.

De prijs dezer Courant, die gesigeld vijfmaal wekelijks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Vrijdag, Donderdag en Zaterdag, is f. 5 drie maanden.

De prijs der Advertentien is, van een derde gedeelte f. 2.00, en voor elken regel daarboven 50 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

notaris lid der gedeputeerde staten ener provincie zijn? Regt

De staten van Noord-Brabant hebben eenen notaris tot lid der gedeputeerde staten dier provincie benoemd. In de dagbladen heeft men de vraag opgeworpen, of deze betrekkingen vereenigbaar zijn; en het antwoord, dat men se voor onvereenigbaar acht, sprak men van dispensatie, door den koning te verleen. De vraag is even weinig twijfelachtig, als dispensatie, door den koning alleen verleend, onwettig zoude zijn.

Dat de wet op het notariaat zwijgt, maakt beide betrekkingen nog niet vereenigbaar; want in het reglement omtrent de samenstelling der provinciale staten staat zeer duidelijk in artikel 78 te lezen:

»Het lidmaatschap der gedeputeerde staten zal niet kunnen worden uitgeoefend door:

- a. registers, enz.
- b. de practiserende advocaten, notarissen, procureurs en solliciteurs, enz.

Niets belette aan de staten van Noord-Brabant eenen notaris tot lid der gedeputeerde staten hunner provincie te benoemen, maar de verkorene personen beide betrekkingen kiezen. Aanvaardt hij het lidmaatschap der gedeputeerde staten, zoo is hij, wat zijn notariaat betreft, *demissionnaire*, en moet er een ander in zijne plaats benoemd worden; tenzij het er eene zij, welke, volgens de nieuwe op het notariaat, vernietigd moet worden. Beiden te gelijk kan hij niet wezen.

Hier aan dispensatie, alleen door den koning te verleen, te denken, is onmogelijk, want het zou eene zeer duidelijke overtreding van artikel 67 der grondwet zijn.

Art. 8. der wet op het notariaat geeft aan den koning alleen het regt van dispensatie in de bij dat artikel opgenoemde gevallen. Onder deze komt het lidmaatschap der gedeputeerde staten niet voor. Het regt van dispensatie is eene buitengewone magt, den koning somtijds door de wet opgedragen; die magt kan dus niet geuefend worden waar de wet zwijgt. Buiten die bepaalde gevallen kan dispensatie alleen door de wetgevende magt verleend worden; want het vrijstellen van de bepalingen der wet is eene niet minder dan het maken eene zaak van wetgeving. Iedere andere leer zou op de vernietiging der wet door eene der magten slechts, welke bij haar ontstaan werkzaam waren, uitloopen.

Art. 67 der grondwet geeft echter nog in een artikel aan den koning de bevoegdheid tot het verleenen van dispensatie.

Voor dat wordt er vereischt: vooreerst dat de Staten-Generaal niet vergaderd zijn; ten tweede dat de zaken niet gevoegelijk nitstel kunnen lijden, en ten derde dat het verzoek geschiede op bepaalde verzoeken van bijzondere personen en in hun bijzonder belang. Bij het bestaan van die vereischten wordt aan de kroon het regt verleend om in bijzondere gevallen, die geen nitstel kunnen lijden, de wetgevende magt, welke op dat oogenblik niet werken kan, te vervangen.

Wanneer de Staten-Generaal vergaderd zijn, op het oogenblik, dat het verzoek ingediend wordt, moet de minister, die de zaak aangaat, deswege een ontwerp van wet uitbrengen, of de Tweede Kamer van best. regt van initiatiefgebruik maken. Doch ook dan, wanneer de Staten-Generaal niet vergaderd zijn, vermag geen minister een besluit van dispensatie te contrasigneren, dat gevoegelijk nitstel lijden kan. En echter hoe gaat het thans meestal? Het verzoek wordt gedaan, terwijl de Kamers al of niet vergaderd zijn, doch men stelt de beslissing uit, tot dat zij uiteengegaan zijn. En niet eens geeft men zich nog altijd zoo veel moeite om de wet te ontduiken; dikwerf worden er dispensatiën van wettelijke bepalingen verleend, gedurende de zitting. Artikel 67 der grondwet is tot dus verre als niet geschreven.

Op de bepaling dat het bijzondere personen — *particuliers*, zeide de Fransche tekst — moeten zijn, en dat alleen dan dergelijke dispensatiën kunnen verleend worden, wanneer het een *bijzonder* belang der verzoekers betreft, heeft men mede nooit gelet. »De kroon heeft, zegt de heer THORBECKE, onder het deksel van artikel 67, dispensatiën verleend van alle soorten. Zij heeft, bij voorbeeld, »ambtenaren van wettelijke, ja van grondwettelijke, »verordeningen, aangaande de »vereenigbaarheid »van zekere ambten, vrijgesteld.»

Geen dier vereischten zou in het geval van den heer notaris vervort, door de staten van Noord-Brabant tot lid der gedeputeerde staten benoemd, aanwezig zijn. De koning alleen kan hier dus geene dispensatie verleen. Dit verzoek om dispensatie zou zeker niet tot diegenen behooren, welke men zeggen kon, dat *niet gevoegelijk nitstel kunnen lijden*. Het zou hier ook geen *bijzonder persoon* maar een *ambtenaar* zijn, die de vereeniging van het eene ambt met het andere verzoekt. *Bijzonder belang* zou niet ontogelijk hier kunnen bewijzen, tenzij men aanstonds, dat de staten van Noord-Brabant hier niet in het belang hunner provincie gekozen hebben, maar uitsluitend ten einde hem een genoeg, eene dienst te bewijzen, hem met het inkomen van een lid der gedeputeerde staten te verrijken en met dien titel te vereeren.

Alleen de wetgevende magt zou dus, in dit geval, wanneer men dispensatie mogt willen vragen, over die vraag kunnen beslissen. Wilde het bestuur den eenden weg volgen, en, ondanks artikel 67 der grondwet, zich eene bevoegdheid aanmatigen, welke alleen aan de wetgevende magt toekomt, zoo zou op den raad van state de verplichting rusten, dit, zoo veel hij kon, door een ongunstig advies te verhinderen.

Buitenlandse berigten.

GRIEKENLAND.

Athene, 2 juni. De heer Piscatory is hier aangekomen en heeft reeds eene zamenkomst met den minister van buitenlandsche zaken gehad. Hij moet verklaard hebben, dat zijne regering van hare zijde alles doen zal, om den gedrukten toestand des lands te hulp te komen. Wanneer zij echter des ongeacht niet altijd aan de inspraak van hare welwil-

lende gezindheid zal kunnen beantwoorden, diene men hier te bedenken, dat zij door de bepalingen van het Bondensche verdrag gebonden is, welke naar eene gemeenschappelijke handwijze met de beide overige beschermende mogendheden tot eenen plicht maken. Overigens was hem, in overeenstemming met de pogingen van het Parijsche kabinet, aangewezen, om slechts in een geest van magtiging en bevrediging te handelen. Eene nota, door de drie mogendheden aan het kabinet alhier gericht, is, wat het wezenlijke betreft, van denzelfden inhoud als de Russische. Ook zij dringt bepaaldelijk aan op de vervulling der verplichtingen, door de regering op zich genomen, alle verdere beloften van het kabinet van de hand wijzende: alleen moet de toon niet zoo hard zijn als in de Russische akte. Nopens het antwoord van het kabinet zijn vele geruchten in omloop, van welke wij hier slechts eene aanvoeren: men zegt namelijk, dat de regering verklaard heeft, alles te zullen doen om aan de verdelingen der mogendheden te beantwoorden. Mogt zij echter hiertoe niet in staat zijn en de mogendheden bij hare gestrengheid blijven volharden, zoo kon men vooruitzien, dat de verlegenheid der regering tot zulk eene hoogte zou stijgen, dat zij zich onmogelijk langer met het bestuur over het land kon belasten. In dit geval had Z. M. koning Otto besloten, de regering neder te leggen. Het is merkwaardig, dat de koning zich in een dergelijken geest in den raad der ministers moet uitgelaten hebben. Men kan denken, welk eene sensatie zulke geruchten onder het volk te weeg gebragt hebben. Men is algemeen van meening, dat Rusland, hetwelk als de oorzaak der tegenwoordige krisis beschouwd wordt, diepere inzichten heeft.

DENEMARKEN.

Kopenhagen, 36 juni. Onder de veelvuldige en prachtige gedenkteeken, die zoo vele sieraden van de hoofdstad van Denemarken zijn, is er een van eenen hoogst zonderlingen aard; het is namelijk een gedenkteeken, geenszins gewijd aan de herinnering aan eenig roemrijk feit of aan eenig doorluchtig personaadje, maar ter vereeniging van een, voor twee eeuwen geslagen volk van een landverrader. Het gedenkteeken is niet anders dan eene schandkolom, krachtens een arrest van het opperste gerechtshof, in het jaar 1652 opgericht, ter herinnering van het landverraad, waaraan dat hof den graaf Corfiz van Ulenfeld, grootmaarschalk van het rijk, had schuldig verklaard, en ter zake waarvan het hem bij contumacie veroordeeld had om gevierendeeld te worden, nadat hij langzaam door al de hoofdstraten van Kopenhagen ter strafplaats gesleept, en om de vijf minuten met gloeiende tangen genepen zou zijn geworden; terwijl na zijnen dood zijn lichaam verbrand en zijne asch verstrooid moest worden; zijne goederen ten behoeve van den staat verbeurd verklaard, zijn paleis te Kopenhagen geslecht en op de plaats, waar het gestaan had, eene schandzuil opgericht moest worden, om daar ten eeuwigen dage te verblijven.

Dit gedenkteeken, waarvan het afzigtelijk aanzien geweldig strijdt met het ruime en fraaie plein, op welks midden het zich bevindt, bestaat uit drie overgroote op elkander geplaatste ruwe steenen, met het volgende opschrift: »Ter verfoejing en ter eeuwige schande van Corfiz van Ulenfeld, verrader van het vaderland.»

Herhaalde malen zijn er bij het gouvernement verzoeken tot slechting van dit gedenkteeken ingediend geworden, zoo van den kant van de bewoners van het plein, als van dien van het stedelijk bestuur; maar het gouvernement heeft die verzoeken steeds van de

hand geweest, op grond, dat, het opperste gerechtshof de *ewigheid* van het gedenkteeken gelast hebbende, het geen administratief gezag voegde, in een arrest van het gerecht verandering te maken.

Thans evenwel is de stads-bestuur op een zoo gelukkig als zonderling denkbeeld gekomen. Het heeft bij den koning ingediend een verzoek van graaf, tot rehabilitatie van de nagedachtenis van den graaf van *Uhlenfeld*, bewerende, dat deze slechts bij contumacie gevonnisd was geworden; dat vele geschiedschrijvers, en onder anderen met name de heer *Haerts*, stellen, dat *Uhlenfeld* zich nimmer aan het hem ten laste gelegde feit heeft schuldig gemaakt gehad, en eindelijk dat er tot staving der tegen hem ingebrachte beschuldiging, noch tijdens zijn proces, noch later, nimmer eenig schriftelijk bewijs is bijgebracht geworden.

Deze vond is met den gewenschten uitslag bekrond geworden. Z. M. heeft de nagedachtenis van den graaf van *Uhlenfeld* gerehabiliteerd en gelast dat de schandzuil onverwijd geslecht zou worden.

Reeds heden is men daaraan begonnen, en men verzekert, dat er eene sierlijke fontein in de plaats gesteld zal worden.

ENGELAND.

Londen, 8 juli. Er liepen heden geruchten van oneenigheden in het kabinet, wegens den weg, welken men ten opzichte van Ierland zal inslaan, zijn de sommige leden voor bevredigings-, en andere weder voor dwangmaatregelen. Deze geruchten, benevens de redevoeringen van sir *James Graham*, gisteren avond in het parlement, die de tegenwoordige kennis voor zeer zwaarwichtig en gevaarlijk hield, hebben de Engelsche fondsen $\frac{1}{2}$ pCt. doen dalen. De Spaansche fondsen waren insgelijks flauwer, daar men de zaak van den regent voor verloren houdt. De overige fondsen hebben weinig of niet gevarieerd.

FRANKRIJK.

Parijs, 9 juli. Men schrijft uit Perpignan dd. 5 juli:

Lieden, die gemeenlijk wel onderrigt zijn, verzekeren heden morgen, dat eene, gisteren avond omstreeks 8 ure bij de prefecture aangekomene dépêche, de overgave van Montjuich aankondigde.

De kolonel *Echalecu* heeft, na deze forterres ter beschikking van het provisionele gouvernement gesteld te hebben, zich aan boord eener stoomboot ingescheept, vermoedelijk om zich naar Frankrijk te begeven.

— Dezer dagen heeft te Uzerche (departement de Coreze) een tweegevecht tusschen twee vrouwen plaats gehad. Nadat de eene, door het lof met het eerste schot begunstigd, een pistool op de andere gelost en haar niet geraakt had, trad deze schielijk op hare vijandin toe en schoot haar met hagel geladen pistool haar in het gezicht, hetwelk daardoor geheel ontsierd werd. Men kent de oorzaak van dit zonderlinge tweegevecht niet.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 30 juli. Men verneemt, dat de heer *J. Pols*, referendaris bij het departement van financiën, voor de afdeling posten, zich sedert eenigen tijd in Engeland bevindt, ten einde den loop van het postwezen aldaar op te nemen. Het is te hopen, dat de nasporingen, die deze hoofdbetenaar thans in Britanje bewerkstelligt, tot goede verbeteringen in de post-inrigtingen in Nederland zullen leiden.

's Hertogenbosch 30 juli. Gisteren ontvingen particuliere berigten melden, dat de baron van *Tuyt van Serooskerken*, die laatstleden donderdag tot lid der Tweede Kamer is herkozen, te Heeze en Leende aan eene beroerte is overleden. De provinciale staten, thans nog vergaderd, kunnen bij officiële kennisgeving in den loop dezer zitting tot het benoemen van een lid in deszelfs plaats overgaan; doch daar men verneemt, dat deze nootlottige tijding bij de staten niet is ingekomen, houdt men het er voor, dat de benoeming voor een lid der Tweede Kamer in eene buitengewone zitting zal plaats hebben. Men verwacht heden of morgen het sluiten der vergaderingen.

Utrecht, 30 juni. Naar men van goederhand vernemt, zoude in de aanstaande vergadering der provinciale staten de belangrijke zaak behandeld worden van het te verstrekken subsidie aan onze hoogeschool, bestemd tot onderhoud der Musea en andere academische inrigtingen. Met belangstelling ziet men den uitslag dier gewichtige beraadslaging te gemeet.

Leeuwarden, 31 juli. De heer *B. Albeda*, lid der provinciale staten van Vriesland, voor den lande-

lijken stand, heeft het onderstaande voorstel aan zijne medeleden gedaan. De meerderheid der leden heeft hetzelfde echter onjuist behouden en er dus geen gevolg aan gegeven. In 1841 en 1842 heeft de heer *Albeda* een dergelijk voorstel gedaan, doch telkens had de meerderheid, om dezelfde redenen, gehandeld, in gevoelen van den voorsteller te moeten verschillen.

» Aan de Edel Groot Achtbare Heeren, de staten van de provincie Vriesland.

» De zitting van U. E. G. A. van het jaar 1841, werd door den ondergeteekende aan twee vergaderingen een voorstel gedaan, betrekkelijk het tweede hoofdstuk van het reglement, omtrent de samenstelling van de staten van de provincie Vriesland, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 31 juli 1825, no. 77, en thans nog alhier vigerende, aan den koning en de beide Kamers der Staten-Generaal bij adressen kennelijk te maken de noodzakelijkheid, die er in deze provincie bestaat, betrekkelijk het getal leden en de evenredigheid der verschillende standen, wijziging en verandering bij eene wet vast te stellen.

» Dat voorstel heeft, bij de goedkeuring van de meerderheid der vergadering niet mogen wegdragen; drie en twintig der aanwezige staatsleden hebben zich om verschillende redenen tegen hetzelfde verklaard, terwijl twintig leden zich voor hetzelfde verklaarden.

» Deze uitkomst heeft den ondergeteekende bewegen de aandacht van U. E. G. A. op nieuw op dit onderwerp te vestigen. De bijval, die de dankbeelden, toen ontwikkeld, van bijna de helft der vergadering heeft verkregen, heeft de ondergeteekende de overtuiging gegeven, dat deszelfs voorstel, eenigzins gewijzigd, reeds toen de meerderheid zoude hebben kunnen verkrijgen, wanneer men aan de bezwaren van sommige tegenstemmende leden, destijds, was te gemoet gekomen.

» Eene reden, die sommige leden der vergadering altoen bewoog, vooralsnog hetzelfde niet te ondersteunen, de meening, dat het gouvernement bij de wetten, ten gevolge het bepaalde bij art. 6 der grondwet voor te dragen, in deze zaak, de meening zoude hebben, zonder eenige aanvraag daartoe, van zelve veranderingen te maken, is sinds dien tijd gebleken uit de voordragt der wetten geheel ongegrond te zijn geweest, en alzoo geen wezenlijk bezwaar tegen het gedaan voorstel op te leveren.

» De discussiën, die sedert dien tijd in de Tweede Kamer der Staten-Generaal hebben plaats gehad, over dit onderwerp, hebben dan ook bevestigd, dat het gouvernement mede is doordrongen van de waarheid, in sommige provincies, die zaak thans bij de vigerende reglementen op eene verkeerde wijze is geregeld, zoodat men billijk mag vertrouwen; hetzelfde bereid te vinden daar, waar de noodzakelijkheid tot verandering wordt gevoeld, op de wijze bij art. 128 der grondwet bepaald, daarin, bij eene wet, verandering te weeg brengen.

» In deze provincie nu, waar, volgens het reglement van samenstelling, het getal der leden van de staatsvergadering is bepaald op vier en vijftig, waarvan achttien door den stand der edelen, achttien door den stand der steden en acht en twintig door den landelijken stand ter vergadering worden gekozen, bestaat eene in het oog loopende onevenredigheid, welke met de grondwet niet is overeen te brengen; immers vier en zestig leden der ridderschap in de provincie Vriesland, waaruit die stand thans bestaat, hebben alsnu het recht achttien leden ter staatsvergadering te kiezen; terwijl acht en vijftig duizend acht honderd inwoners, den stedelijken stand volgens de laatste telling uitmakende, slechts gerechtigd zijn een gelijk getal als hunne vertegenwoordigers ter vergadering te benoemen; en; wat nog veel sterker is; aan eenen meer honderd negen en zestig duizend inwoners, dien landelijken stand, volgens die zelfde telling, uitmakende, slechts is toegestaan, achttien leden voor hunne vertegenwoordigers ter vergadering te committeren.

» Tusschen de steden bestaat mede thans eene in het ooglopende onevenredigheid, in het verkozen van leden ter vergadering der staten, welke door geen gegronde redenen kan worden gewettigd en alzoo behoort te worden gewijzigd; hetwelk dan ook eene der redenen is geweest, waarom in het vorige jaar het gedane voorstel door sommige leden is bestreden.

» Het zal alzoo wel geen betoog behoeven, dat, in dezen stand van zaken, eene verandering in de bepalingen ter d'er zake in deze provincie gebiedend wordt gevorderd, wanneer de drie bij de grondwet bepaalde standen een werkelijk evenredig deel zullen hebben in de regten van verkiezing, bij de grondwet hun toe-

gekend, waarvan zij thans door deze onevenredige verdeling grootendeels zijn verstoken, hetgeen, als eene zaak van het hoogste belang, alleziens de aandacht dezer vergadering schijnt te verdienen.

» De overweging hiervan heeft den ondergeteekende doen besluiten, deze zaak ondermaat, ter tafel van U. E. G. A. te brengen, en wel dezelve thans, zoodat geschiedt, voor te stellen als de beraadslagingen van het vorige jaar hebben doen uitkomen, dat de wenschen van de meerderheid dezer vergadering schenen te zijn.

» De ondergeteekende heeft dien ten gevolge de eere aan de staten van Vriesland voor te stellen, te besluiten:

» I. Aan Z. M. den koning en de beide Kamers der Staten-Generaal, bij adressen, kennelijk te maken, dat het belang der provincie en van derzelver ingezetenen vordert, dat de onevenredigheid tusschen de standen, en zoodmede die tusschen de steden, ten spoedigste door een wet worde opgeheven en verbeterd, en daartoe de bepalingen 6, 7, 8 en 9 van het reglement, omtrent de samenstelling der staten van Vriesland, buiten effect worden gesteld.

» II. Bij diezelfde adressen het eerlangen der staten uit te drukken, dat in zoodanige wet van wijziging het geheele getal leden op 60 mag worden vastgesteld, en dat daarvan als eene billijke verdeling tusschen de standen mag worden vastgesteld door de ridderschap 10, den stedelijken stand 18 en den landelijken stand 32, ter vergadering van de staten worden verkozen; terwijl, betrekkelijk de steden worde bepaald, de stad Leeuwarden daartoe 8, Bolsward 1, Franeker 1, Sneek 2, Doekum 1, Harlingen 2, Workum 1, Stavoren en Hindeloopen beurtelings 1, en sloten en IJlst beurtelings 1, leden ter vergadering zullen benoemen; en; wat den landelijken stand aangaat, dezelve op nieuw in kies-districten worde verdeeld, tusschen welke districten, naar mate van hunnen omvang en belangrijkheid, een evenredig aandeel in de 32 plaatsen den landelijken stand worde toegekend.

Arnhem, 32 juli. In een der Belgische dagbladen leest men het volgende:

» Wij vernemen, dat op het bal, den 3den dezer te Maastricht door de Belgische commissie van grensscheiding gegeven, niet een Hollandsch officier is geweest. Men verklaart deze afwezigheid hierdoor, dat de leden der commissie, gekwetst wegens het niet in acht nemen van de aangenomen beginselen van pligtpleging door den generaal *Serraris*, die te Maastricht het bevel voert en bij hen geen bezoek had afgelegd, dezen officier niet met de overige officieren van het Hollandsche garnizoen uitgenoodigd had. De generaal *Serraris* zou daarop aan de officieren verboden hebben, op het bal te komen. Dit althans vertelt men te Maastricht. De waarheid daarvan zal later blijken.

VERSLAG van de Commissie tot het uitbrengen van een Rapport over de Provinciale begrooting van Gelderland voor den jaer 1844 aan de heeren staten der provincie.

ENEL GROOT ACHTBARE HEEREN,
De commissie, aan welke U. E. G. A. bij besluit van 4 juli 1843 de taak heeft gelieven toe te vertrouwen, om den staat en het overzicht van den inhoud en het resultaat der rekeningen, wegens het beheer der provinciale fondsen van Gelderland, over de diensten van 1840, 1841 en 1842, en de ontworpen algemeene begrooting van inkomsten en uitgaven dezer provincie, voor de dienst van 1844, te onderzoeken en te beoordeelen, heeft getracht, zich, naar haar beste vermoogen daarvan te kwijten, en, na nauwkeurige inzage en overweging van die stukken, komt zij de sloosom van hare beraadslagingen beknopt aan U. E. G. A. mededeelen, om dezelve aan U. E. G. A. waardering en beslissing te onderwerpen.

I. Zij heeft allereerst den zoo evengenoemden staat en het overzicht van den inhoud en het resultaat der rekeningen, wegens het beheer der provinciale fondsen van Gelderland, over de diensten van 1840, 1841 en 1842, met de daarbij in aanmerking komende stukken vergeleken, en alle daarop voorkomende onjuistheden bevonden; zij meent daarom U. E. G. A. te mogen voorstellen, dat overzicht door U. E. G. A. goedgekeurd te bekrachtigen.

II. Getreden in het onderzoek der voorgedragen algemeene begrooting voor 1844, heeft de commissie met diep leedwezen betreurd, dat in U. E. G. A. vergadering van den 5den dezer de kennisgeving van Z. M. den minister van binnenlandsche zaken, bij brief

van 14 januari 1843, no. 140, werd vernomen, dat Zijne Majesteit geene termen heeft gevonden tot wijziging van het koninklijk besluit van 22 juli 1826, regende de wijze waarop de rekeningen over de provinciale geldmiddelen moeten worden gedaan en gesloten.

U. E. G. A. zullen zich herinneren, dat het aanzuiveren van elke rekening, in een tijdvak van drie opeenvolgende jaren, blijkens het verslag, door U. E. G. A. commissie ter beoordeeling der begrooting voor dit jaar 1843, in U. E. G. A. vergadering van het voorgaande jaar uitgebragt, redenen oplevert van bezwaar, ter oorzaak van de nadeelen, die daaruit voor deze provincie voortvloeijen.

Het was daarom, dat U. E. G. A. zich in de vorige vergadering gereedelijk vereenigden met het besluit van een tweetal leden uit U. E. G. A. midden, en Zijne Majesteit eerbiedig te verzoeken het koninklijk besluit van 22 juli 1826, waarbij dat aanzuiveren van elke rekening en sluiten van iedere rekening over een jaar, in een tijdvak van drie jaren, is vastgesteld, zoodanig te wijzigen, dat de eindelijke sluiting van iedere rekening spoediger kunne worden verkregen, dan eerst na verloop van drie volle jaren.

Dat verlangen heeft blijkens de reeds bekende kennisgeving geene bevestiging kunnen verwerven. De redenen, die dat veranderen zijn door Z. Exc. den minister van binnenlandsche zaken niet medegedeeld. Wellicht zijn dezelve alleen in den vorm gelegen te vinden in de moeilijkheid, om, ten opzichte van eenen algemeen maatregel, eene uitzondering toe te laten voor een enkele provincie.

Maar het was niet daarom, dat dit besluit door U. E. G. A. medeleden werd voorgesteld; niet daarom, dat dit besluit door U. E. G. A. werd genomen; — het was, omdat, ten gevolge of onder de bescherming van die sluiting in drie jaren, een gedeelte der gelden, aan deze provincie toekomende, later dan behoefde of eerder ter beschikking van U. E. G. A. worden gesteld, en U. E. G. A. ten gevolge daarvan buiten de mogelijkheid worden gehouden, om zoo veel mogelijk over die eigenaamlijke gelden dezer provincie, ten nutte der provincie, te beschikken, of dezelve voor die provincie vruchtgevende te maken.

Het is de plicht van ieder goed huisvader, voor het tijdig bevorderen, inzamen, nuttig besteden, of voordeelig beleggen zijner inkomsten te waken, en alle onachtzaamheid of onverschilligheid ten dien opzichte is pligtverzuim; want met iederen dag wordt daaruit een nieuw nadeel voortvloeijend. Het is vooral de plicht der staten, dezer provincie daarvoor bijzonder te ijeren; want de behoeften dezer provincie zijn groot; hare inkomsten zijn, in vergelijking met die behoeften, gering; deze provincie heeft voor en na meerdere lasten te dragen gekregen, die, eigenlijk aan hare bijzondere huishouding vreemd, door de schatkist der grootere huishouding van den staat alleen gedragen moesten worden.

Welwillend heeft zij, ter bevordering van het algemeen belang des rijks, en ter tegemoetkoming in de minder gunstige omstandigheden der schatkist van den staat, die niet onaanzienlijke bijdragen voor hare rekening genomen; maar nu is het, om die overgenomen en eigendommelijke lasten geregeld en met het meeste beswaar der ingezetenen van dit gewest te kunnen bestrijden, ook volstrekt noodig, dat de provincie geregeld en onmiddellijk na het binnenkomen der gelden, voor haar ontvangen, in de gelegenheid worde gesteld, om over die gelden te beschikken.

De staten dezer provincie moeten daarop met allen ernst dringen; want zij hebben zich bij beide verbonden, ook dit belang met al hun vermogen te bevorderen.

Met deze denkbeelden voor den geest heeft deze commissie:

10. Zich verwonderd, in deze begrooting alle de ontvangene restanten van de opcenten, over 1833; 1834, 1836 en 1837 te zien ingebragt, en die over 1835 niet verwolgens te missen; en
11. Het bevestigd, dat nu eerst beschikbaar worden gesteld:

a. Het bedrag saldo der eerste suppletioire rekening van het dienstjaar 1841, ten bedrage van f 22,763.10
b. Het zuiver en finaal overschot van het afgelopen dienstjaar 1840, als saldo der tweede suppletioire rekening over dat jaar, ten bedrage van f 19,229.60
Te zamen . . . f 41,992.71.
en even belangrijke sloten der tweede suppletioire rekening over 1841 en eerste suppletioire rekening over

1842 te wachten, op dezen oogenblik nog onbekend zijn.

Het komt der commissie voor, dat dit een en ander vroeger verantwoord en beschikbaar gesteld had kunnen, zelfs moeten worden; en dat de vertraging daarvan deze provincie gewone nadeelen berekent en aan buitengewone blootstelt.

Zij neemt daarom de vrijheid U. E. G. A. voor te stellen, Z. M. bij eerbiedig adres te verzoeken, dat het hoogstdezelve moge behagen, aan hoogstderzelver ministers in last te geven, om de noodige verordeningen in werking te brengen, welke strekken kunnen, om, overeenkomstig met de bepalingen, welke dat aan de gemeente-besturen in dit rijk bezorgen, ook aan deze provincie het genot te verzekeren, dat de daarbij betrokkene ontvangers, na het sluiten van iedere maand, onterwilt ten behoeve dezer provincie de gelden overstorten, welke zij in de jongst afgelopen maand voor deze provincie ontvangen hebben.

Daarbij kan dan de vorm en wijze van rekening, bij het aangehaalde koninklijke besluit ingevoerd, blijven bestaan, maar daardoor ook tevens voorgekomen worden het nadeel, dat deze provincie ondervindt, door zoo lang met hare inkomsten onbekend, en van derzelver genot verstoken te zijn.

III. De commissie heeft met genoeg in het 1e artikel der 2e afdeling van het eerste hoofdstuk der uitgaven de zorg der heeren gedeputeerden opgemerkt, om de gelden dezer provincie, wanneer dezelve ter voorziening in dadelijke behoeften niet volstrekt behoeven te worden besteed, inmiddels voordeelig te beleggen; en, ofschoon de commissie straks zich gedrongen zal gevoelen, om U. E. G. A. voor te stellen, over die gelden te beschikken, zoo rekent zij het evenwel van haren pligt, dankbaar onder de opmerking dezer vergadering te brengen, dat de heeren gedeputeerden hebben voorgedragen eene hoofdsom van f 12000, als overschot van vorige jaren, hetwelk in 1844 nog niet voor provinciale uitgaven benoodigd is, op renten uit te zetten.

Wanneer U. E. G. A. zich met de latere voordrachten dezer commissie zullen gelieven te vereenigen, en over deze f 12000 voor 1844 beschikken, zal de post van f 540 konten te vervallen, welke, wegens renten van deze f 12,000, onder artikel 2 der 2e afdeling van het 4e hoofdstuk der ontvangsten, is ingebragt.

IV. De commissie heeft gemeend te moeten stilstaan bij de voordragt, bij art. 1 der 1e afdeling van het 3e hoofdstuk der uitgaven gedaan, om, voor de dienst der voetboden, niet slechts f 2500, zoo als in het vorige jaar, maar voor dit jaar f 2800, beschikbaar te stellen.

De meerderheid der commissie heeft begrepen, dat de uitbreiding dezer dienst al meer en meer zoude strekken, om distributie-kantoren der brievenposterij te doen intrekken, en daardoor alweder lasten van den staat over te laden op de schouderen der provincie; — dat deze dienst niet wel is geregeld, immers over de geheele provincie ongelijk is verdeeld, en bij gebrek van doelmatige reiswijzers kwalijk wordt uitgevoerd; — en dat eene verbetering en uitbreiding van die dienst stof zouden opleveren voor, ontelbare aanvragen en de geboorte zouden kunnen geven aan drukkende en voortdurende lasten voor deze provincie.

Die meerderheid der commissie heeft in aanmerking genomen, dat er, sedert geruimen tijd, jaarlijks aan bepaald aangestelde en eenen geatificeerden bode, den bekenden *Ahar*, f 2482 worden uitgegeven. Zij heeft begrepen, dat daarin niet wel verandering kan worden gemaakt, en zij heeft daarom besloten, U. E. G. A. voor te stellen, ook voor dit jaar niet meer dan f 2500, even als in het loopende, ten behoeve dezer voetboden op de begrooting toe te staan, en alzoo de voordragt van f 2800 met f 300 te verminderen, om uit die f 2500 de f 200 te vinden, welk U. E. G. A. waarschijnlijk geneigd zullen zijn aan *Ahar* voor 1844 toe te leggen.

V. De commissie heeft in ernstige overweging genomen de voordragt, onder artikels 4 en 5 der 1e afdeling van ditzelfde 3e hoofdstuk der uitgaven gedaan, om f 2600 beschikbaar te stellen voor reis- en verblijfkosten van de leden der staats-commissie tot herziening van het polder-reglement, en f 750 voor de leden der staats-commissie voor het stem- en kiesregt; — zij heeft in aanmerking genomen, dat het moeilijk is, van de leden dezer vergadering te vergen, om verre reizen te doen en langdurig verblijf ter deze stede te houden, op eigen kosten en alleen

ten dienste van deze moeilijke en werkzame commissiën; zij kan niet ontkennen, dat het beginsel van vergoeding van zoodanige kosten in het stelsel der regeling van dit gedeelte van het provinciaal bestuur gegrondvest is; — maar zij meent ook de bedenking te moeten opperen, of die vergoeding, naar aanleiding van artikel 141 der grondwet, niet gebragt zoude moeten worden op de huishoudelijke begrooting dezer provincie en alzoo ten laste van den staat. Zij is van oordeel, dat de verblijfkosten, ten bedrage van f 8 voor iederen dag, op het aangehaald tarief goed gedaan, te hoog zijn aangeslagen. Zij heeft bevonden, dat er voorbeelden bestaan, dat zoodanige commissiën dergelijke vergoedingen hebben genoten; maar ook voorbeelden, dat de leden van zoodanige commissiën geenerlei aanspraak daarop hebben doen gelden. Zij heeft het oog gevestigd op de geringe inkomsten van deze provincie en op de grootte hereidwilligheid, die de leden dezer vergadering bij elke gelegenheid hebben aan den dag gelegd, om zich allerlei opofferingen, ter bevordering van het welbegrepen welzijn van dit gewest, te getroosten, — dat een en ander heeft haar besluit gevestigd, om U. E. G. A. voor te stellen:

10. Zich met deze beide posten, zoo als zij zijn voorgedragen, niet te vereenigen;
20. Maar ter beschikking van heeren gedeputeerde staten voor dit jaar te stellen, f 3350, ten einde daaruit de aanvragen van zoodanige leden dezer beide commissiën te voldoen, die vergoeding hanner reis- en verblijfkosten zullen verlangen, niet naar het cijfer van het aangehaalde tarief, maar overeenkomstig hetgeen H. E. G. A. binnen de grenzen van dat tarief zullen verklaren werkelijk te hebben uitgegeven.

VI. De commissie vindt onder artikel 1 der 4e afdeling van het 4e hoofdstuk der uitgaven voorgedragen, om f 23,000 ter beschikking te stellen voor de verbetering der provinciale wegen, de communicatiën tusschen de gemeenten en groote wegen.

Twintig van deze f 23,000 hebben reeds eene vaste bestemming, f 3000 zouden er overig blijven ter tegemoetkoming in later opkomende, of later kenbaar gemaakte behoeften.

Onder andere omstandigheden zou de commissie geene de minste zwaarigheid maken, om deze voordragt bij U. E. G. A. te ondersteunen; doch in dit jaar, waarin belangrijke bijdragen voor onderscheidene wegen ter tafel zijn gebragt, en de middelen zullen bevonden worden te ontbreken, om aan de zoodanigen, die ondersteuning zullen blijken te verdienen, ook maar een gedeelte toe te leggen van hetgeen men dezelve gaarne zoude gunnen, meent de commissie te moeten vaststellen, om deze f 23,000 tot f 22,000 te verminderen, ten einde deze afgetrokkene f 1000, ten dienste van de zoo even vermelde aanvragen voor wegen beschikbaar te houden.

VII. Met eenige bevreemding heeft de meerderheid der commissie bij de toelichting op artikel 1 der 5de afdeling van het 4de hoofdstuk der uitgaven melding gevonden van eene belangrijke bepaling, met den heer *Starling* gesloten, waarbij aan dien heer, als schade-loosstelling voor reis- en verblijfkosten op den aankoop van kostbare instrumenten, ten dienste van het daarbij omschreven werk, in eens af f 2000, in het jaar zijn toegelegd.

Die meerderheid erkent gaarne, zeer bevredigende inlichtingen te hebben ontvangen ten opzichte van het noodige, zelfs van het voordeelige van die voorziening, — en ook ten opzichte van het vijf, ten slotte gunstiger denkbeelden te hebben verkregen, dan zij aanvankelijk meesterde; maar desmetten is zij van oordeel gebleven, dat aan de heeren gedeputeerde staten de bevoegdheid niet kan worden toegekend, om eene zoo belangrijke bepaling, zonder voorafgegane magtiging of zonder inbeding der latere bekrachtiging van U. E. G. A. te sluiten.

Die bepaling bestaat evenwel en heeft reeds geveerde uitvoering verkregen.

Deze meerderheid der commissie neemt daarom de vrijheid, U. E. G. A. voor te stellen:

10. Deze bepaling, uit aanmerking der zoo even vermelde omstandigheden, goed te keuren;
20. Doch alleen in zoe ver, dat, ten gevolge daarvan, voor het jaar 1844 de voorgedragene som van f 2730, zal worden beschikbaar gesteld, en
30. Wanneer dat werk met het jaar 1844 niet zal zijn afgelopen, door heeren gedeputeerde staten, op de volgende begrooting, eene nieuwe voordragt zal behooren te worden gedaan, voor hetgeen geacht zal worden, voor een volgend jaar, tot dit einde benoodigd te zullen zijn.

III. De commissie heeft hare aandacht bijzonder gewestigd op artikel 1 der 1ste en artikel 2 der 2de afdeling van het 5de hoofdstuk der uitgaven, waarbij worden voorgedragen f 900 voor tractementen van onderwijzers in de verloskunde, en f 100 voor onderstand, te verleenen aan vrouwen, die dit onderwijs verlangen, doch hare verblijfskosten in de gemeente, waar dat onderwijs wordt gegeven, tot dat einde niet kunnen goedmaken.

Sommige leden der commissie meenen grond te vinden, om te betwijfelen, of deze uitgaven met de daad wel zot opleveren, immers zoodanige uitkomsten te weeg brengen, als billijkerwijze van dezelve mogen worden verwacht en verlangd. En naar aanleiding daarvan, heeft de meerderheid der commissie besloten, U. E. G. A. voor te stellen:

10. Deze voorgedragene sommen voor dit jaar weder beschikbaar te stellen; doch

20. De heeren gedeputeerden uit te noodigen, om een bepaald onderzoek in te stellen naar de wijze waarop, en de personen aan welke dat onderwijs wordt gegeven; en naar de uitkomsten, welke dat onderwijs in de laatste jaren heeft opgeleverd, en voortgaat op te leveren, en daarvan aan deze vergadering verslag te doen; om

30. In een volgend jaar in overweging te nemen, of het belang der provincie al dan niet medebrengt, deze gelden tot dat einde te besteden.

IX. De commissie heeft, ten opzichte der f 2000, on- artikel 1 der 2de afdeling van het 8ste hoofdstuk der uitgaven aangevraagd, voor gratificatiën, aan school- onderwijzers te verleenen, de opmerking gemaakt dat het haar is voorgekomen, dat deze gratificatiën alleen in bijzondere gevallen, aan enkele onderwijzers, wegens uitstekende verdiensten of buitengewone tegen- spoeden, mogen worden toegekend; doch dat, bij de afdeeling derzelve, dit doel te dikwerf wordt uit het oog verloren; en niet zelden ten gevolge, zoo het schijnt, eener verdeling over de school-districten, deze gelden in zeer kleine gedeelten worden versnipperd, en, misschien uit gunst, als vermeerdering van trac- tement, aan bepaalde schoolonderwijzers toegekend.

Het is gebleken, dat heeren gedeputeerde staten daartegen reeds meermalen hebben geijverd; doch niet altijd met gewenscht gevolg.

De commissie heeft het daarom raadzaam geacht:

10 De aandacht van U. E. G. A. hierop te vestigen; en 20. U. E. G. A. voor te stellen, de aangevraag- de som beschikbaar te stellen; doch

30. heeren gedeputeerden uit te noodigen, om met verdubbelden ijver tegen de aangeduide misbruiken te waken, en geene gratificatiën uit deze som toe te kennen, dan alleen in de gevallen, waarin het H. E. G. A. zal zijn gebleken, dat deze gelden, overeen- komstig derzelve bestemming, werkelijk zullen wor- den besteed.

X. De commissie vindt onder art. 4 der 1ste afdee- ling van het 9de hoofdstuk der uitgaven f 1000 uit- getrokken voor kleine uitgaven ter afwering van de longzichte onder het vee, naar aanleiding van een daartoe voor te dragen reglement.

Dit reglement is werkelijk in U. E. G. A. vergade- ring van den 5den juli 1843 ter tafel gebracht, als ont- werpen door de commissie van landbouw; doch ook bij besluit van diezelfde vergadering in handen van heeren gedeputeerde staten gesteld, om in de gewone vergadering van het volgende jaar daarop verslag uit te brengen. Wanneer dat verslag alsdan wordt uit- gebracht, ten gunste van het reglement uitvalt, en ten gevolge daarvan het reglement zelf door deze vergade- ring wordt vastgesteld, zal hetzelfde nog aan de kon- ninklijke goedkeuring moeten worden onderworpen, en eerst ten gevolge daarvan in werking worden ge- bragt.

Het is te voorzien, dat dit laatste in 1844, of in het geheel niet of niet dan zeer laat zal kunnen plaats vinden.

Daarop neemt de commissie de vrijheid U. E. G. A. voor te stellen, deze voordragt niet aan te nemen; maar deze f 1000 voor andere bestaande behoeften in 1844 te bestemmen.

XI. Ten gevolge van deze voorstellen en die later door deze commissie zullen worden gedaan, zullen, wanneer een of meerdere derzelve worden aangeno- men, daaruit eene omwerking der geheele begroting en verandering van de overblijvende som voor onvoor- ziene uitgaven als noodzakelijk voortvloeijen.

Aldus uitgebragt ter vergadering van de provin- ciale staten van Gelderland, van 8 juli 1843.

D. L. VAN BRAKELL TOT DEN BRAKELL.
A. BATOR VAN VOORST TOT VOORST.
HAYERKAMP.
BRANTSSEN VAN DE ZIJP.
J. M. DE KEMPENAEER.
JOH. KERKHOVEN.

Ingezonden stukken.

Bewaar je vuur en kaarslicht wel —
de klok het tien!

Vers. Dicht! HENRIK IV., een goed vorst, gelijk elk weet of kan weten, wenschte, dat ieder boer, ten minste des zondags, een hoen in zijnen pot had. — Ach, ten onzent wil men niet eens, dat een schipper een kaarsje in zijne lantaarn brandt.

Wij hebben hier — te Nijmegen — eene haven, of liever een havenje, want zij is te klein om de schepen te bevatten, welke hier gaarne zouden overwinteren. Dit havenje nu is niet alleen te klein, maar ook zoo ondiep, dat bij eenen lagen waterstand, zoo als die van den zomer 1842, geen schipper het waagt zich daarin te begeven, omdat hij, en met reden, vreest als een visch in eene fuik gevangen te zullen geraken. Algemeen zijn de klagten over het kleine en ondiepe dezer haven; niet alleen roepen de schippers ach en wee, maar ook de meesten der neringdoende lieden, die aan de haven wonen, klagen deswege; hun be- staan lijdt er door, want marktschuiten enz. kun- nen, bij laag water, de haven niet binnenkomen, en vele schippers worden gedwongen te Emmerik of el- ders te overwinteren.

Algemeen zijn de klagten der belanghebbenden hier- over; dat schijnt echter luttel te baten, want sloeg men er de geringste acht op, dan had men gebruik moeten maken van den buitengemeen lagen water- stand in 1842, ten einde met geringe kosten de ha- ven uit te diepen.

Maar dit is het eigenlijk niet waarover ik wilde schrijven. Zie hier zaak: om in die doelmattige haven te mogen liggen moet de schipper getrouw zijn haven- geld betalen; en indien hij zulks doet en indien hij de gruwelijk zware belasting op patent, enz., enz., opbrengt — zoude dan zulk een Nederlander of vreem- deling niet met alle recht en billijkheid de vrijheid toekomen, om zijn potje te koken wanneer hij kan — zijn kaarsje te laten branden wanneer hij wil? — O neen! Ten onzent althans niet. En tot staving der waarheid willen wij, vooral ook om andere schippers te waarschuwen, een voorbeeld bijbrengen.

Schipper SIMEON LANGENHAM ligt dezen winter in deze haven; zijne vrouw heeft eenige andere schippers- vrouwen ten harenst verzoekt en de wijfjes praten tot na elfven. Men gaat scheiden en gemelde schipper neemt eene lantaarn om de vriendinnen zijner vrouw over de plank voor te lichten. Onderwijl hij dezen voorzichtigheids-maatregel ten uitvoer brengt, komt een klepperman bij hem met het troostrijk bericht, dat hij, klepperman, ambtsalve gedwongen zal zijn proces-verbaal te maken, omdat (let wel) men de stout- heid had na tien vrouwen met eene lantaarn voor te lichten, ten einde niet te verdrinken.

En het proces-verbaal is gemaakt; de schipper is veroordeeld; zijn vonnis is geveeld en voor zijne ga- lante voorzichtigheid moet de arme man vijftien gulden boete en de kosten betalen.

Het rikt naar Turkije; voor 't minst schijnt het hoogst willekeurig. De stedelingen branden naar goed- vinden den ganschen nacht deervuur en licht. Waar- om wordt dit den schippers verboden? Waarom moe- ten zij daartoe eerst onderdanig concessie gaan vra- gen? Of spruit de bepaling ten dien opzichte daar- uit voort, dat men, uit landsvaderlijke zorg voor het welzijn der varende landskinderen hen voor brand wil behoeden? Zoo een schip uit zijnen aard meer het vuur moet duchten, dan staat daar ook tegenover dat het de middelen tot blusschen meer in de onmid- dellijk nabijheid heeft, en dat men, dank zij der voor- zichtigheid van de schippers, hondermaal op het land een huis de prooi der vlammen ziet worden tegen dat eenmaal in een vaartuig brand ontstaat.

Wij waarschuwen bij herhaling de schippers, die deze haven moeten binnenloopen, om toch vooral, behalve tegen andere pericles, op hunne hoede te zijn, hun vuur uit te dooven en hun kaarsje uit te blus- schen, wanneer het welluidende: de klok het tien! zich heeft doen hooren, al ware het dan ook, dat een geheel vrouwenkransje te midden der quisternis de eenwigheid instapte.

Advertentiën.

Mr. M. J. VAN LOBEN SELS, Notaris, residerende te Zutphen, zal, op Maandag den 17den Julij eerstkomende, des voormiddags ten 10 ure, ten huize van Weduwe **GEERLIGS**, te Bronk- horst, onder **Steenderen**, bij inzet veilen, en 14 da- gen later, zijnde den 31sten Julij volgende, ter zelfder ure en plaats, sijnal verkoopen:

De **KATERSTEDE**, de **Mollenhof** genaamd, gelegen in de Buurtschap **Oeken** onder **Brummen**, bestaande in **HUIS**, **HOF**, **BOUW**- en **WEILAN- DEN**, ter gezamenlijke grootte van 2 Bunders, 58 Roeden en 92 Ellen; zullende dat Erve zoowel in massa als in perceelen worden geveild.

Nadere informatiën te bekomen ten Kantore van voornoemden Notaris.

+++ **Mr. J. B. ROELVINK BZ.**, Nota- ris, residerende te Winterswijk, in het Ar- rondissement Zutphen, zal veilen, en, naar genoegen geldende, verkoopen:

Te **Gendringen**, ten huize van den Kastelein **KNAVE**, in het Logement **de Pelkaan**, bij **Inzate** op Vrijdag den 21sten Julij 1843, en **Finalen Ver- koop** op Vrijdag den 4den Augustus daaraanvolgende, telkens des voormiddags om 11 uur.

10. Een **TUIN**, in het Dorp **Gendringen**, ge- naast de Woning van **G. SPINKING**; groot Roeden en 20 Ellen.

20. Een perceel **BOUWLAND**, het **Hof- Stuk** genaamd, gelegen op den Broerdijk, te **Gendringen**; groot 31 Roeden en 50 Ellen.

30. Een perceel **BOUWLAND**, gelegen als voorn. groot 1 Bunder, 56 Roeden en 70 Ellen.

40. Een stuk **BOUWLAND**, de **Bleek** genaamd, nabij **Gendringen**; groot 2 Bunders, 19 Roeden en 60 Ellen.

50. Een aan elkanderen gelegen **KAMP**, **Langenhorst** genaamd, bestaande uit: **BOUWLAND**, **WEIDEGROND**, **HAKHOUT** en **UITWEG**, bij Dorp **Gendringen**, naast den grond vanden **J. B. BOEVELDT**; groot ongeveer 3 Bunders.

Te **Winterswijk**, in het Logement **de Klok**, den Kastelein **BLEUMERS**, bij **Inzate** op Zatur- den 22sten Julij 1843 en **Finalen Verkoop** op Zatur- den 5den Augustus daaraanvolgende, beide des voormiddags om 10 uur.

10. **TUIN**, voor het Dorp **Winterswijk**, de een aan den Straatweg; groot 14 Roeden en 40 Ellen.

20. Eene **BOUWHOEVE**, **Oud Boeijink** genaamd, gesitueerd onder de Gemeente **Winterswijk** Mark van **Meddo**; groot 7 Bunders, 59 Roeden en 40 Ellen; met het daarbij behoorende **VEEN** **REGTEN**, in de thans in deeling zijnde **Mark** van **Meddo**.

30. Een **HUIS**, met een **TUIN** daarachter, gesitueerd in de **Meddeschestraat** van **Winterswijk**, waarin vier **BENEDEN-KAMERS**, ruime **KEUKEN**, **KELDER**, **DROOGZOLDER** annexo **SCHUUR** en **STALLING** voor Paarden en Koebeesten; zijnde **Huis** zoo voor Particuliere Bewoning als tot een Bedrijf of Negocie zeer gelegen en geschikt, met benevens drie perceelen **BOUWLAND**, drie **WEDDEN** en twee perceelen **MARKENGRONDEN**, al om en nabij het Dorp gelegen.

40. Twee **ZITPLAATSSEN**, in de Hervormde Kerk van **Winterswijk**, No. 295 en 334.

Informatiën zijn te bekomen bij den Notaris-verkooper. *Brieven franco.*

+++ Aan het **VENDU-HUIS**, te **Arnhem**, op Maandag den 17den Julij 1843, zal worden verveild:

van **MAHONIJ-HOUTEN** en andere **BOUW- BELEN** en **HUISRAAD**, **Blaauw** en **Japansch** **PORCELEIN**, **KOPER**-, **TIN**-, **BLIK**-, **GLAS**- **AARDEWERK**, **KLEEDEN** en **CARPETTEN**, **veel** **geulde BEDDEN**, een partij **LAKENS**, **FLAN- NETELDOEK**, **SERVETGOED**, **LINNENS**, **TOENEN** enz.; voorts eenige **RIJTUIGEN**, een **NETTEN** voor eene **Vinkenbaan** en een groote **goed** als nieuwe **BROEIBAK**, enz.

Alles Zaterdag den 15den Julij van 10 tot 12 uur te zien.

+++ De Ondergeteekenden, Brandspuitmak- der Koninklijke Marine te **Haarlem**, rigten langs dezen weg den belanghebbende dat zij weder ruim gesorteerd zijn in alle soorten van **STADS**-, **DORPS**-, **SCHEEPS**- en **HAND-BRANDSPUITEN**.

Terwijl alle Herstellingswerken, dit vak betref- de, tegen de minst mogelijke prijzen worden aan- genomen.

Haarlem, den 13den Julij 1843.
C. GERBER en ZONNEN

HET SCHUTTERSFEST, te **CLEEF**, begint den 15den en eindigt den 19den Julij 1843.

Wanneer de viering van dat vermakelijk **Volk- Feest**, waaraan ook ditmaal niets is gespaard, het recht luisterrijk te vieren, en het wandelkeel onzer omstreken door het schoone weder begun- en verhoogd mogen worden, dan mogen wij vlijen met de deelneming aan die genotvolle dag door eene tabrijke schare onzer naburen.

STOOMVAART VOOR DEN **NEDER- EN MEDDEN-RIJN** **DUSSELDORESCHE** **MAATSCHAPPIJ**.

Van **Arnhem** naar **Rotterdam**: elken Zond- Donderdag en Vrijdag, des morgens ten 9 ure, Dingsdag, des voormiddags ten 10 1/2 ure.

Van **Rotterdam** naar **Arnhem**: elken Maand- Woensdag, Vrijdag en Zaterdag, des morgens ten 6 1/2 ure.

Van **Arnhem** naar **Mannheim**: elken Maand- Woensdag, Vrijdag en Zaterdag, des namiddags ten 4 ure.

Nadere informatiën bij de Agenten. **Arnhem**, 11 Julij 1843.

C. W. BALGOU
De Boekdrukker **C. VERWAJEN**, te **Arnhem**, heeft uitgegeven en zal sloop verzenden: **DE GEESTDRIJVER**, *Geschiedkundige Roman* van de laatste uren der Republiek; door **Mr. C. VERWAJEN**. Prijs f 2.60.

Waterhoogte te Arnhem, Den 12 Juli 2 El 4 Palm 7 Duim; gew. 0 Duim. Te **Arnhem**, bij **C. A. THIEME**, Boekdrukker.